

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Vera Macinskaia

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burdilă Tatiana, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Burdilă Tatiana împotriva lui Burdilă Andrei cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Burdilă Andrei și modificată hotărârea Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău din 22.03.2012,

constată:

La 24.11.2011, reclamanta Burdilă Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Burdilă Andrei cu privire la desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii, reclamanta Burdilă Tatiana a indicat că, la 04.01.1980 a înregistrat căsătoria cu Burdilă Andrei în sovietul sătesc Jereveni, raionul Criuleni. De la căsătorie au doi copii care sunt deja majori.

Menționează reclamanta că, pîrîtul Burdilă Andrei este infidel, trăiește în concubinaj cu o altă femeie, deseori întrebuințează băuturi spirtoase. Din cauza acțiunilor violente ale acestuia începînd cu luna aprilie 2011 nu mai locuiesc împreună, ea locuind la rude, părinți.

De asemenea mai menționează reclamanta Burdilă Tatiana că, în timpul căsătoriei a devenit inaptă de muncă pe motiv de boală. Pîrîtul este angajat în cîmpul muncii în calitate de paznic la Teatrul de Operă și Balet din mun.Chișinău și dispune de salariu considerabil, de apartament , garaj, este asigurat material.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău din 22.03.2012, acțiunea a fost admisă.

S-a dispus desfacerea căsătoriei dintre Burdilă Tatiana și Andrei Burdilă înregistrată la 04.01.1980, la sovietul sătesc Jereveni, raionul Criuleni, sub nr.2.

La eliberarea certificatului de desfacere a căsătoriei s-a dispus încasarea în contul statului de la Andrei Burdilă a taxei de stat în mărime de 1000 lei, iar pe Tatiana Burdilă a o elibera de la plata taxei de stat.

S-a încasat de la Andrei Burdilă în beneficiul Tatiane Burdilă a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă de 500 lei lunar, începând cu 24.11.2011.

S-a încasat de la Andrei Burdilă în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.10.2012 a fost admis apelul declarat de Burdilă Andrei, modificată hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 22.03.2012, în partea încasării pensiei de întreținere micșorând suma fixă stabilită de prima instanță de 500 lei lunar până la 300 lei , care urmează să o achite Burdilă Andrei în folosul lui Burdilă Tatiana lunar.

La 07 martie 2013, Burdilă Tatiana a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.10.2012 și menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 22.03.2012.

Recurenta Burdilă Tatiana , în motivarea recursului a menționat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile normei materiale și că pricina a fost examinată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme consideră recursul în termen, deoarece pe scrisoarea de expediere a deciziei lipsește data expedierii acesteia în adresa părților, mai mult decât atât recurenta indică în cererea de recurs că după mai multe adresări a primit copia deciziei la 26.02.2013.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burdilă Tatiana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

La caz, recurenta a invocat drept temei de recurs art.432 alin.(2) lit a și alin.(3) lit.b) și anume că instanțele au aplicat o lege , care nu trebuia să fie aplicată și pricina a fost examinată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată .

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de apel just a conchis că Burdilă Tatiana a prezentat probe veridice, admisibile și pertinente care ar justifica încasarea pensiei de întreținere, însă ținând cont de situația materială precară a intimatului, care lucrează ca paznic și are un salariu mediu mic, cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi micșorat.

Mai mult decât atât, recurenta Burdilă Tatiana este invalid de gradul II și din 01.04.2007 , primește pensie de invaliditate , în mărime de 514, 27 lei (f.d.8)

Referitor la argumentele recurenteii că nu a fost citată în ședința instanței de apel, Colegiul consideră că nu pot fi reținute, deoarece conform materialelor dosarului, în

adresa recurenteii a fost expediată citația pentru data de 24.10.2012, care a fost recepționată de recurentă, conform avizului de recepție la 11.10.2012 (f.d.55).

Distinct de cele menționate, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel este una legală și întemeiată.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele , au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Burdilă Tatiana , în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, cărora instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „ ... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Burdilă Tatiana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Burdilă Tatiana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

/Semnătura/ Iulia Sîrcu

Judecătorii

/Semnătura/ Valentina Clevadi

/Semnătura/ Vera Macinskaia

Copia corespunde originalului

Judecător:

Vera Macinskaia